

[Landbrugsministeren.]

Redegørelsen satte Ministeriets Embedsmænd og jeg os ind i den, og vi kom til det Resultat, at der ikke er nogen som helst Grund til at anklage det paagældende Udvalg. Vi er fuldkommen enige om, at den Redegørelse, der er fremkommet, den Dokumentation, der er givet af Forholdene og Arbejdsmetoden, de Beslutninger, der er taget i Eksportudvalget, og endelig ogsaa Sammensætningen af Udvalget er fuldkommen rigtig og forsvarlig, og vi maa derfor tilbagevise den Anklage, det ærede Medlem har rettet mod Udvalget. Det er ikke Udvalget selv, der har afsagt den Dom; vi i Ministeriet paatager os det fulde Ansvar derfor.

Jeg vil tilføje, at Sagen bliver jo ikke bedre for de paagældende eller for nogen som helst ved, at man fremsætter nye Insinuationer uden at belægge dem med Beviser. Jeg vil ogsaa fremhæve, at dels det, der er fremkommet af Anklager og løse Paastande, dels det, der er fremkommet af Redegørelsen, efter at Ministeriet har taget Stilling til Sagen, sikkert vil skade vor Samhandel med Udlandet; og det vil skade det danske Samfund i høj Grad, hvis man fortsætter paa denne Maade.

Det ærede Medlem bad om at faa en Fortegnelse over Fordelingen af Antallet af Eksportkreaturer mellem de forskellige Eksportører. Der er sikkert ikke noget i Vejen for, at det ærede Medlem kan faa en saadan Fortegnelse; jeg vilde tænke mig, at den Fortegnelse har været tilgængelig for alle, som har interesseret sig derfor i hele den Tid, vi har haft de forskellige Ordninger.

Angaaende Udvalgets Sammensætning, som det ærede Medlem angreb, vil jeg sige, at Udvalget er jo sammensat efter nøjagtig de samme Regler, som vi gaar frem efter ved lignende Ordninger. Det er vor Opfattelse, at den Fremgangsmaade er rigtig, og at man bør fastholde den: at et Udvalg, der skal administrere paa disse bestemte Omraader, sammensættes af Repræsentanter for Landbrugets almindelige Organisationer, det vil sige Landboforeninger og Husmandsforeninger, den paagældende Fagorganisation, i dette Tilfælde den eneste daværende Andelsorganisation: De danske Landmænds Andels-Kreatureksportforening, og saa de private Eksportører. Det er sikkert den rigtigste Maade at faa samtlige Landmænd, Andelsorganisationerne og de private Eksportører inden for det paagældende Omraade repræsenteret i Udvalget, for at der kan blive taget Hensyn til de Ønsker og Interesser, Landmændene har i disse Sager,

og ogsaa for at sikre sig de bedst mulige Ekspertes, som overhovedet findes her i Landet, til Behandlingen af disse Sager.

Der har ikke nogen Sinde over for mig fra de Organisationer, som jeg har handlet med om disse Sager, det vil i Virkeligheden sige Landbrugsraadet, været gjort Indvending mod denne Sammensætning, fordi man er klar over, at det i alle Henseender er det rigtigste. Naar det ærede Medlem heroverfor vil anføre, at man ved denne Sammensætning udelukker den største Andelsorganisation paa dette Omraade fra Deltagelse i Udvalget, skal jeg hertil sige, at det er jo muligt, at man maa tage Hensyn til det, naar der oparbejder sig en ny Organisation inden for dette Omraade. Men man maa huske paa, at det er en helt ny Organisation, som ingen Betydning havde, dengang man nedsatte Udvalget. Hvis en saadan Organisation faktisk faar Betydning, og hvis den virkelig optager Andelstanken i sine Love, med Forpligtelser o. s. v., er det muligt, at man skal tage Hensyn til den ved Sammensætningen af det paagældende Udvalg.

Men man maa jo endelig ikke tro, at det er det eneste Omraade, hvor der er Utilfredshed, og at Landmændene er saa tilfredse paa alle andre Omraader. Det er jo givet, at enhver har sine Interesser, og den, der har Interesser i den ene Forening eller hos den ene Eksportør, synes, at de andre faar for stor Ret, og han selv for lidt. Det er noget, vi kender baade med Hensyn til Smørordningen og med Hensyn til Ægordningen og ogsaa med Hensyn til Kreaturfordelingen her. Men saa man maa tale sig til Rette om det, naar der kommer saadanne nye Organisationer, som mener at have Krav paa at blive repræsenteret. Jeg vil dog gerne her fremhæve, at der skal ikke saa helt lidt til, før man tilsidesætter de Mennesker, som hidtil har oparbejdet og skaffet os de Markeder, som vi har paa disse Omraader.

Det ærede Medlem besværede sig over, at de Regnskaber, der var tilsendt Udvalget, ikke var fyldestgørende, idet der manglede det, der interesserede, og jeg forstod, at det var navnlig de Regnskaber, som omhandlede Salget af Kreaturer til Tyskland og Belgien. Det er rigtigt, at det ikke har været muligt at skaffe disse Regnskaber frem, men nu er de kommet, jeg har modtaget dem for en Times Tid siden, og de er overleveret til Udvalgets Formand. Det har naturligvis hele Tiden været Hensigten, men det ærede Medlem maa vel have saa megen Forstaaelse af Spørgsmaalet, at han